

Korkeimmalle maastossa kohoaa KJ:n aseman lounaispuolella sijaitseva mäntymetsää kasvava Hötönmäki, jonka korkeus merenpinnasta on 117 m. Seuraavana on KS:n Ollinmäki 99 m sekä Hämeenky-
län luoteispuolella sijaitseva ylänkö 86 m. Järvienkin pinnat olivat melko korkealla merenpinnasta, KS:n järvet 41 m Kanneljärven 27m ja Suulajärven 25 m.

KJ:n metsistä oli ilmastoltaan tervellisiä mäntymetsiä noin 50% ja kuusivaltaisia metsiä noin 6% metsämaasta, lehtimetsät olivat pieniä ja loput metsämaista soita. Viljelysmaat olivat hiekkaperäisiä, paitsi järvien rantamailla savivoittoisia ja viljavaisia.

Väestö: Laatokan ja Vuoksen varsilta saapuneet vanhimmat asukkaat olivat Karjalaisia, eli ÄYRÄMÖISIÄ. Myöhemmin 1617 solmitun Stolbovan rauhan jälkeen Savosta ja Lappeelta muuttaneita nimitettiin SAVAKOIKSI.

Lahjoitusmaa-aika:

KJ:lle oli jo Ruotsinvallan aikana 1500-1600 luvuilla muodostettu muutamia ratsutiloja. Venäjän vallattua Karjalan Kannaksen 1700-luvun alussa alkoi keisari Pietari I jakamaan Kannaksen maita lahjoitusmaiksi, eli donaatioiksi aatelisille palkkoina kruunun palveluksesta.

Lahjoitusmaakysymys Kannaksella oli hyvin monitahoinen. Donaatioiden omistussuhteista, hallintaoikeuksista ja verotuksesta päätettiin Ruotsin lakien, erilaisin privilegioiden, ukaasien ja manifestien mukaan, jotka alituisen muuttelivat edellämainittuja asioita. Vanhan Suomen, eli Venäjän Ruotsilta 1721 ja 1743 saamien Viipurin ja Kyminkartanon provinseissa noudatettiin yleisemmin Kristoffer Baijerilaisen maanlakia ja 1734 ruotsalaista lakia. Kruunu katsoi, että maat kuuluvat kruunulle, joka lahjoittaa niiden verotusoikeuden donataareille, eli lahjoitusmaa isännille, lahjakirjassa ilmoitetun hallintaoikeuden mukaan.

UK:lla lahjoitusmaakausi alkoi 1720, jolloin Pietari I lahjoitti laivastoasioista vastaavalle Amiraliteetin varapresidentille hollantilaiselle Cornelius Creuysille donaation "haltijan elinajaksi". Donaatio käsitti Johanneksesta, Kuolemajärveltä, Koivistolta, Piispansaaresta ja UK:lta 240 verotilaa, joista 145 oli veronmaksukykyisiä. UK:lta Creuysin saamaan donaatioon kuului 66 taloa, yhteensä 17 5/6 manttaalia. Creuysin hovileirin sijainnista on kahdenlaista tietoa. Toisen tiedon mukaan se sijaitsi Kaujärven länsirannalla Knuuttilassa, toisen mukaan UK:n Leistolassa. Joutuivatko KJ:n kaikkien kylien talonpojat tekemään päivätyöveronsa Creuysin hovileirillä on epävarmaa, sillä sääntönä oli, että yli 20 km päässä hovileiristä asuvat eivät tarvitse käydä päivätyöissä hovileirillä, vaan verot maksettiin ilmeisesti rahana tai luontaistuotteina. Creuys teetti päivätyöitä myös Pietarissa ja Kronstadtissa olevissa rakennuskohteissaan. Creuys vaati donaatioillaan luontaistuoteveroina tilaa kohden 1/2 tynnyriä ruista, ohraa ja kauraa ja kaikilta taloilta yhteensä 4 härkää, 12 lammasta, 40 kanaa, 8 puutaa voita ja 4 sianselkää..

Amiraali Creuysin kuoltua 1737, siirtyi donaatio hänen leskensä hallintaan. Creuysin leski myi ulkomaille 46 000 veistettyä palkkia, hankittuaan niiden vientiin poikkeusluvan Pietarista.

Amiraalin lesken kuoltua 1741, donaatio palautettiin kruunulle. Sen 1728 verorevisiossa vahvistetut päivätyöt siirrettiin Siestarjoen asetehaan kanslialle ja maaverot suoraan kruunun kassaan suoritettaviksi. Veropäivätöiden tekijöiksi asetehaalle määrättiin UK:n ja Johannekseen lahjoitusmaatalonpojat, jotka olivat tuolloin kruunun talonpoikia. Päivätöiksi muutetut verot eivät saaneet ylittää 1728 verorevision rahaksi muutettua